

ĐÂY LÀ MỘT CÂU CHUYỆN CÓ THẬT XẢY RA VÀO NĂM 1892 TẠI ĐẠI HỌC STANFORD

Có một cậu học sinh 18 tuổi đang gặp khó khăn trong việc trả tiền học. Cậu ta là một đứa trẻ mồ côi, và cậu ta không biết đi đâu để kiếm ra tiền. Thế là anh chàng này bèn nảy ra một sáng kiến. Cậu ta cùng một người bạn khác quyết định thuê chiếc mũ bị nhấc đi ngay trong khuôn viên trường để gây quỹ cho việc học.

Herbert Hoover

J.Paderewski

The world is a wonderful place.
What goes around comes around!

Họ tìm được người nghệ sĩ dương cầm nổi tài Ignacy J Paderewski. Người quản lý của Paderewski yêu cầu một khoản phí báo dùm \$2000 để cho ông dạy dỗ các bé ấu nhi. Sau khi họ thỏa thuận xong, hai người sinh viên vội bắt tay ngay vào công việc thuê mũ để cho buổi trình diễn được thành công.

Ngày trình diễn họ cùng đã đến. Paderewski cũng đã buổi diễn tại Stanford. Thế nhưng không may là vé vẫn chưa được bán hết. Sau khi trình kết số tiền bán vé lại, họ chỉ có được \$1600. Quá thất vọng, họ đến chỗ của Paderewski để trình bày hoàn cảnh của mình. Hai người sinh viên lấy của Paderewski toàn bộ số tiền bán vé, cùng với 1 check \$400, và họ a rằng họ sẽ trả số tiền này sớm nhất có thể.

"KHÔNG", Paderewski nói. "Cái này không thể nào chấp nhận được." Ông ta xé tờ check, trả lại \$1,600 cho hai chàng thanh niên và nói : "Đây là 1600 đô, sau khi trừ hết tất cả các chi phí cho buổi biểu diễn thì còn bao nhiêu các cậu cứ giữ lấy cho việc học. Còn dùm bao nhiêu thì hãy đưa cho tôi". Hai cậu học sinh vội vô cùng bối rối, xúc động cảm ơn Paderewski..

Đây chính là một làm nên, nhưng đã chứng minh được nhân cách tuyệt vời của Paderewski.

Khi bạn cho đi thì, bạn sẽ nhận được những gì từ bạn ...

Viết bởi Administrator

Tại sao ông ấy có thể giúp hai người mà ông ấy thậm chí không hề quen biết. Chúng ta tất cả đều đã bắt gặp những tình huống như vậy trong cuộc sống của mình. Và hãy nhớ rằng chúng ta đều nghĩ: "Nếu chúng ta giúp họ, chúng ta sẽ được gì?". Thế nhưng, những người vĩ đại lại nghĩ khác: "Giờ sẽ chúng ta không giúp họ, đi đâu thì sẽ xảy ra với những người đang gặp khó khăn này?". Họ không mong đợi sự đền đáp, Họ làm chỉ vì họ nghĩ đó là việc nên làm, vậy thôi. Người nghĩ sẽ được cảm ơn từ bạn Paderewski hôm nào sau này trở thành Thủ Tướng của Ba Lan. Ông ấy là một vị lãnh đạo tài năng. Thế nhưng không may chiến tranh giết chết ông, và một nước của ông bị tàn phá nặng nề. Có hàng triệu người ở Ba Lan đang bị chết đói, và bây giờ chính phủ của ông không còn tồn tại có thể nuôi sống họ được nữa. Paderewski không biết đi đâu để tìm sự giúp đỡ. Ông ta bèn đến Cơ Quan Cảnh Sát Liên Hợp Quốc Hoa Kỳ để nhờ sự trợ giúp.

Người đầu tiên ông gặp chính là Herbert Hoover, người sau này trở thành Tổng Thống Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Ông Hoover đồng ý giúp đỡ và nhanh chóng gọi hàng triệu người đến cứu giúp những người ở Ba Lan đang bị đói khát này.

Thậm chí cả người cùng cũng đã được ngăn chặn. Thế Tướng Paderewski lúc bấy giờ mới cảm thấy như nhỡ. Ông bèn quyết định đi sang Mỹ để tìm mình cảm ơn ông Hoover vì cảm ơn cao quý của ông ấy đã giúp đỡ người dân Ba Lan trong những lúc khó khăn. Thế nhưng khi Paderewski chuồn về nói câu cảm ơn thì ông Hoover với một giọng ngang và nói: "Ngài không cần phải cảm ơn tôi đâu, thưa ngài Thủ Tướng. Có lẽ ngài không còn nhớ, những vài năm trước đây, ngài có giúp đỡ hai cậu sinh viên trẻ tuổi ở bên Mỹ được tiếp tục đi học, và tôi là một trong hai chàng sinh viên đó đấy."

THÌ GIỜ NÀY ĐÚNG THÌ T LÀ TUYỆT VỜI, KHI BẠN CHO ĐI THÌ, BẠN SẼ NHẬN LẠI ĐƯỢC NHỮNG GÌ TỪ BẠN.